

Мария Илиева

Ноктюрно

Потърсих твоя аромат
в догарящо-зелените ливади,
в разстеления топъл мрак,
потърсих погледа, очакващ.
С ръце докоснах те,
рисувах те с червено
с малиновата четка на зората,
и ръсеше по мене цвят от нежност
на устните ти
карамелената сладост.
И ласките ти стапяха ме
в буен ручей
под теб –
задъхан,
лъкатушещ.
Обливах те с дъха на зрели дюли
от натежали
плодовете на гърдта ми.
Сред побелели от копнеж желания
поисках изгрева
във шепите да хвана.
Протегнати със обич
доверчиви длани
ме погалиха
със шепота на вятъра.

КРАЙ

© 2007 Мария Илиева

Свалено от „Моята библиотека“ [<http://purl.org/NET/mylib/text/10057>]